

1. Este adevărată următoarea afirmație privind actul juridic civil: a) anularea actului pentru violența exercitată de către un terț intervine doar dacă cealaltă parte cunoștea efectiv exercitarea violenței; b) nerespectarea formei autentice convenite anterior de părți atrage în mod necesar nulitatea absolută a actului încheiat cu nerespectarea sa; c) termenul de prescripție al dreptului la acțiunea în anulare pentru dol nu curge niciodată începând cu momentul obiectiv al împlinirii unui termen de 18 luni de la data încheierii actului.
2. A (locator) și B (locatar) încheie un contract de locațiune, pentru o perioadă determinată, cuprinsă între 1.01.2021-1.01.2027 pentru imobilul situat în str. Pacienței nr. 12. Contractul încheiat între A și B și înscris în cartea funciară la data încheierii sale este: a) opozabil lui X și eficace pentru toată durata sa, chiar dacă, la data de 01.02.2023, X a obținut nulitatea contractului de vânzare autenticat sub nr. 12/01.2019, prin care i-a vândut lui A imobilul din str. Pacienței nr. 12; b) un contract aleatoriu, dacă, fără ca părțile să prevadă și să ia în calcul această posibilitate, bunul va pieri fortuit la data de 01.03.2022; c) un act neconstitutiv și netranslativ de drepturi reale/tabulare, cu executare succesivă și irevocabil între părțile lui.
3. A dorește să cumpere de la B un teren, iar cei doi se înțeleg asupra prețului încheind un contract de vânzare acasă la A unde a fost plătit și prețul. În aceste condiții: a) dându-și seama de problema actului juridic, B poate confirma actul pentru a păstra banii primiți, menționând că renunță la dreptul de a invoca nulitatea contractului; b) părțile pot reface actul conform cerințelor legale, menționând că efectele juridice se vor produce de la data primei vânzări; c) contractul poate valora o promisiune de vânzare.
4. Este vorba despre un act declarativ în cazul: a) convenției de partaj; b) actului recognitiv; c) ipotecii convenționale.
5. În cazul stipulației pentru altul: a) dacă promitentul nu execută prestația la care s-a obligat în favoarea terțului beneficiar, acesta din urmă poate opta fie pentru executarea în natură a obligației, fie pentru rezoluțiunea contractului; b) terțul beneficiar devine parte la contractul dintre stipulant și promitent numai dacă își dă acordul în acest sens; c) terțul beneficiar nu devine parte la contractul de stipulație pentru altul.
6. Vânzarea unui apartament dintr-un bloc de apartamente (condominiu) aflat în curs de construire: a) dă naștere numai la obligații de a face, iar nu și la obligația de transfera proprietatea; b) este, prin natura sa, un contract comutativ; c) este un contract cu executare succesivă.
7. În cazul erorii ca viciu de consimțământ: a) spre deosebire de situația leziunii, anulabilitatea contractului poate fi înlăturată prin instituția adaptării; b) spre deosebire de situația leziunii, nulitatea relativă poate fi invocată oricând de către victima viciului de consimțământ, chemată în judecată pentru executarea contractului anulabil; c) spre deosebire de situația violenței, nulitatea contractului nu poate fi acoperită prin confirmarea contractului.
8. În cazul unui drept de creanță afectat de o condiție rezolutorie și de un termen extinctiv, prescripția extinctivă începe să curgă de la data: a) la care dreptul s-a născut; b) îndeplinirii condiției rezolutorii; c) împlinirii termenului extinctiv.
9. Dacă legea nu prevede altfel, dreptul la o acțiune reală este: a) prescriptibil în 3 ani; b) prescriptibil în 10 ani; c) imprescriptibil.
10. Recunoașterea prin act scris a datoriei de către debitorului principal, după împlinirea termenului de prescripție: a) produce efecte exclusiv împotriva lui; b) produce efecte și împotriva celorlalți debitori solidari; c) produce efecte și împotriva fideiusorului.
11. La 1.06.2011, în calitate de codebitori solidari, A și B au luat un împrumut de la C cu termen de restituire integrală la data de 1.06.2012. În acest caz: a) clauza din contract prin care părțile au prevăzut un termen de prescripție de 2 ani pentru dreptul la acțiunea în restituirea împrumutului este nulă, iar punerea în întârziere a lui A poate întrerupe prescripția față de A și B; b) clauza din contract prin care părțile au prevăzut un termen de prescripție de 2 ani pentru dreptul la acțiunea în restituirea împrumutului este valabilă, iar punerea în întârziere a lui A poate întrerupe prescripția doar față de acesta; c) clauza din contract prin care părțile au prevăzut un termen de prescripție de 2 ani pentru dreptul la acțiunea în restituirea împrumutului este nulă, iar punerea în întârziere a oricărui dintre debitori sau a ambilor nu poate întrerupe prescripția în nicio împrejurare.
12. Dreptul de proprietate privată: a) are caracter absolut în sensul exclusiv al opozabilității erga omnes a dreptului real; b) este susceptibil de modalități, care sunt determinate și nominalizate prin voința titularului dreptului; c) este apărut inclusiv prin mijloace nespecifice, cum ar fi o acțiune de natură contractuală.
13. Este falsă următoarea susținere: a) dreptul de administrare și dreptul de concesiune sunt manifestări ale dispoziției juridice asupra dreptului de proprietate publică; b) uzucapiunea poate îndeplini inclusiv o funcție probatorie; c) în temeiul actualului Cod civil, uzucapantul devine proprietar retroactiv, din momentul intrării în posesia bunului.

14. În materia coproprietății obișnuite pe cote-părți: a) partajul convențional poate fi desființat prin rezoluțiune sau nulitate; b) niciun coproprietar nu are folosința exclusivă a bunului comun; c) partajul de folosință este exclusiv judiciar.
15. În domeniul modalităților dreptului de proprietate privată: a) proprietatea periodică presupune exercitarea atributului dispoziției juridice în mod succesiv de către fiecare titular; b) proprietatea rezolubilă este considerată coproprietate forțată; c) dacă bunul este stăpânit în comun, coproprietatea se prezumă, până la proba contrară.
16. În materia limitelor dreptului de proprietate: a) inalienabilitatea unui bun este exclusiv convențională; b) proprietarii vecini pot deroga de la limitele referitoare la distanța dintre imobile; c) clauza de inalienabilitate asupra unui bun imobil nu trebuie respectată de părți dacă nu este îndeplinită cerința de publicitate imobiliară.
17. În cazul admiterii acțiunii în revendicare: a) efectele sunt radical diferite, în funcție de natura mobilă sau imobilă a bunului; b) obligația de restituire în natură este înlocuită cu obligația de executare prin echivalent în cazul pieririi bunului; c) părătul posesor de bună-credință are dreptul de retenție asupra bunului revendicat, pentru restituirea cheltuielilor efectuate pentru îmbunătățirea bunului.
18. În materia încheierii contractului: a) oferta de a contracta este un act juridic de formație unilaterală, generator de obligație civilă în sarcina ofertantului și de drept corelativ de creanță în favoarea destinatarului; b) oferta de a contracta este un act juridic de formație unilaterală, putând fi revocabilă sau irevocabilă; c) acesta se încheie numai prin negociere, nefiind posibilă o fază de negociere postcontractuală.
19. Răspunderea contractuală: a) cuprinde exclusiv executarea silită în natură și rezoluțiunea; b) nu poate fi activată pentru fapta altei persoane, ci numai pentru fapta proprie a debitorului contractual; c) îndeplinește funcția de reparare a prejudiciului suferit de creditor, precum și funcția de executare prin echivalent a obligației contractuale.
20. În materia faptelor juridice licite: a) efectele îmbogățirii fără justă cauză sunt aceleași, indiferent de atitudinea psihică a îmbogățitului; b) acțiunea întemeiată pe gestiunea de afaceri are caracter prioritar față de acțiunea întemeiată pe îmbogățirea fără justă cauză; c) gestiunea de afaceri se probează după aceleași reguli, indiferent de obiectul gestiunii.
21. Este corectă următoarea susținere: a) Codul civil interzice în mod expres executarea silită în natură a obligației de a face care presupune faptul personal al debitorului; b) daunele-interese sunt aplicabile doar în cazul neexecutării unei obligații contractuale; c) notificarea de punerea în întârziere a debitorului este valabilă chiar dacă nu este prevăzut un termen suplimentar pentru executare.
22. În privința rezoluțiunii: a) dacă solicită și daune-interese suplimentare rezoluțiunii, creditorul nu trebuie să dovedească prejudiciul; b) aceasta reprezintă o cauză justificată de neexecutare a obligației; c) unilaterale, trebuie respectate regulile privind comunicarea actului juridic unilateral.
23. Este falsă următoarea susținere: a) pactul de opțiune nu permite beneficiarului să solicite pronunțarea unei hotărâri judecătorești care să țină loc de contract; b) plata obligației contractuale de a da o sumă de bani, efectuată cu întârziere, acordă dreptul la dobândă penalizatoare numai dacă este o stipulație contractuală în acest sens; c) valabilitatea plății efectuate unui creditor aparent nu este condiționată de buna sa credință.
24. Nu atrage anulabilitatea vânzării: a) caracterul infim al prețului; b) stabilirea prețului fără intenția ca acesta să fie plătit; c) faptul că prețul nu este determinat.
25. De regulă, dacă beneficiarul unei promisiuni unilaterale de vânzare plătește promitentului o sumă de bani în temeiul promisiunii: a) după încheierea vânzării promise, beneficiarul devenit cumpărător datorează doar diferența dintre prețul convenit pentru vânzare și suma deja plătită; b) promitentul poate denunța promisiunea, dar trebuie să restituie dublul sumei primite; c) suma plătită se restituie dacă beneficiarul nu dorește să încheie vânzarea promisă.
26. În toate cazurile, locațiunea: a) este un contract cu titlu oneros; b) este un contract comutativ; c) poartă asupra bunurilor corporale.
27. Faptul că viciul aparent al bunului nu a fost reclamat fără întârziere după inspecția imediat consecutivă predării: a) nu îl împiedică pe cumpărător să obțină rezoluțiunea vânzării pentru prezența respectivului viciu, dacă vânzătorul este profesionist; b) îl împiedică în principiu pe locatar să pretindă înlăturarea în natură a aceluși viciu, în cursul locațiunii; c) îl împiedică pe cumpărător să obțină despăgubiri pentru existența aceluși viciu.
28. Locațiunea: a) care poartă asupra unui imobil înscris în cartea funciară și care nu este notată în cartea funciară este mereu inopozabilă cumpărătorului; b) încheiată pentru o perioadă nedeterminată poate înceta prin denunțare unilaterală, nu prin

- reziliere; c) nu permite, în principiu, nici locatorului, nici locatarului, fără acordul cocontractantului, să aducă îmbunătățiri bunului închiriat.
29. Este strict necesar un mandat special și autentic pentru încheierea valabilă, prin mandatar, a: a) vânzării unei moșteniri; b) unei locațiuni imobiliare; c) vânzării unui autoturism.
30. Mandatul dat pentru încheierea unei vânzări: a) se poate încheia și prin acceptarea tacită a ofertei de mandat; b) este un contract esențialmente sinalmatic; c) trebuie întotdeauna să fie încheiat în formă autentică, *ad validitatem*.
31. Este nulă, întrucât este incompatibilă cu principiul irevocabilității donațiilor: a) donația creanței corelative obligației de a asigura folosința dintr-o locațiune încheiată pentru o perioadă determinată; b) donația unui dezmembrământ al proprietății; c) permite donatorului să dispună în viitor de bunul donat, chiar dacă donatorul moare fără să fi dispus de acel bun.
32. Spre deosebire de legat, donația: a) este în toate cazurile irevocabilă; b) poate cuprinde sarcini; c) este un act bilateral cu titlu gratuit.
33. Între verii defunctului: a) moștenirea se împarte, de regulă, pe linii; b) împărțirea moștenirii poate avea loc, în mod excepțional, pe tulpini; c) împărțirea se face în mod egal.
34. Moștenirea lui X a fost acceptată de C1 și C2 (descendenți dezmoșteniți total), de T (tatăl dezmoștenit total) și de doi frați uterini. În acest caz, presupunând că eventualul drept la rezervă este invocat de toți aceia care îl dețin: a) fiecare dintre cei doi frați va culege o cotă de $\frac{1}{4}$ din moștenire; b) tatăl va culege o cotă de $\frac{1}{4}$ din moștenire; c) fiecare dintre cei doi frați va culege o cotă de $\frac{1}{8}$ din moștenire.
35. Moștenirea lui A a fost acceptată de SS (soția supraviețuitoare), M (mama dezmoștenită total), UMM (fratele bunicului matern) și, în fine, de UMP1 și UMP2 (cei doi frați ai bunicului patern). În acest caz, presupunând că eventualul drept la rezervă este invocat de toți aceia care îl dețin: a) M nu moștenește nimic; b) UMM primește $\frac{1}{8}$ din moștenire; c) M primește $\frac{1}{4}$ din moștenire.
36. Excepția lipsei capacității de exercițiu a drepturilor procedurale: a) poate fi invocată numai în fața primei instanței, până la închiderea dezbaterilor; b) dacă este admisă, va atrage sancțiunea nulității absolute a actelor de procedură efectuate; c) poate fi invocată și de instanță din oficiu.
37. În caz de coparticipare procesuală: a) reclamantii sau pârâții care nu s-au înfățișat ori nu au îndeplinit un act de procedură în termen, vor continua totuși să fie citați, chiar dacă au termen în cunoștință; b) ca regulă, actele de procedură, apărările și concluziile unora dintre reclamantii sau pârâți nu le pot profita celorlalți și nici nu îi pot prejudicia; c) când actele de procedură ale unora sunt potrivnice celor făcute de ceilalți, se va ține seama de actele mai puțin favorabile.
38. Potrivit legii, nu este supusă niciunei căi de atac: a) hotărârea prin care instanța respinge cererea de chemare în judecată ca inadmisibilă întrucât este de competența unui organ fără activitate jurisdicțională; b) hotărârea prin care se soluționează conflictul de competență; c) încheierea prin care se dispune suspendarea procesului până la judecarea cererii de strămutare.
39. În materie de termene procedurale: a) în cazul în care legea oprește îndeplinirea unui act de procedură înăuntrul unui termen, actul făcut înainte de împlinirea termenului este tardiv; b) termenele încep să curgă, în toate cazurile, de la momentul comunicării actelor de procedură; c) actul de procedură transmis prin email, în ultima zi a termenului procedural care se socotește pe zile, după ora la care activitatea încetează la instanță, este socotit a fi depus în termen.
40. Se va pronunța o încheiere definitivă, dată fără citarea părților: a) în cazul desființării de drept a sechestrului asigurător datorită nedeunerii cauțiunii în termenul fixat de instanță; b) în cazul în care instituie, în primă instanță, un sechestrul asigurător, în ipoteza în care creditorul-reclamant are o creanță constatată în scris și exigibilă; c) în cazul ridicării de către instanță a sechestrului asigurător, dacă debitorul dă o garanție îndestulătoare.
41. În ceea ce privește puterea doveditoare a înscrisului autentic, este adevărat că: a) declarațiile părților cuprinse în înscrisul autentic fac dovada, până la proba contrară, și față de terți; b) față de terți, constatările făcute personal de către cel care a autentificat înscrisul, nu fac dovada până la înscrierea în fals; c) data înscrisului autentic nu este opozabil terților.
42. Lămurirea raportului de expertiză judiciară: a) nu poate fi solicitată, din oficiu, de către instanța judecătorească; b) trebuie cerută motivat, de parte, sub sancțiunea decăderii, la primul termen după depunerea raportului de expertiză; c) se va încuviința și în cazul în care există cauze de nulitate în privința raportului de expertiză.

43. Se constată prin hotărâre supusă recursului: a) renunțarea la judecată în fața unei secții a Înaltei Curți de Casație și Justiție; b) renunțarea la dreptul subiectiv civil pretins în fața unei secții a Înaltei Curți de Casație și Justiție; c) suspendarea judecării procesului dispusă de Înalta Curte de Casație și Justiție.
44. Hotărârile primei instanțe sunt executorii de drept când au ca obiect: a) despăgubiri pentru accidente de muncă; b) înțabularea unui drept în cartea funciară; c) strămutarea de hotare.
45. Indicarea în mod greșit, în dispozitivul hotărârii, de către instanță, a termenului pentru exercitarea căii de atac împotriva hotărârii pronunțate: a) determină repunerea părții în termenul de exercitare a căii de atac numai dacă aceasta dovedește motive temeinic justificate pentru pierderea termenului; b) constituie cauză de repunere în termen din oficiu a căii de atac exercitate cu respectarea indicației greșite a instanței; c) impune respingerea căii de atac exercitate cu respectarea indicației greșite a instanței ca tardivă, partea fiind repusă în termen, din oficiu, de la data comunicării soluției de tardivitate.
46. Spre deosebire de apelul incident, apelul provocat: a) trebuie depus de intimat, sub sancțiunea decăderii, odată cu întâmpinarea la apelul principal; b) rămâne fără efect, dacă apelul principal este respins ca inadmisibil; c) se exercită, în condițiile legii, de către intimat împotriva altui intimat sau a unei persoane care a figurat în primă instanță și care nu este parte în apelul principal.
47. Contestația în anulare: a) peste suspensivă de executare, prin efectul legii, cu privire la hotărârea judecătorească atacată; b) poate fi exercitată numai împotriva hotărârilor judecătorești pronunțate în recurs; c) este soluționată printr-o hotărâre care este supusă aceluiași căi de atac ca și hotărârea atacată.
48. În procedura ordonanței de plată: a) citația va fi înmănată părții cu 10 zile înainte termenului de judecată; b) când debitorul și creditorul ajung la o înțelegere asupra plății, instanța ia act de aceasta pronunțând o hotărâre de expedient care este supusă recursului; c) cererea în anulare se soluționează în complet format de doi judecători, de către instanța superioară instanței care a pronunțat ordonanța de plată.
49. Contestația la executare: a) poate viza și refuzul executorului judecătoresc de a îndeplini un act de executare silită în condițiile legii, context în care organul de executare are calitate procesuală pasivă; b) se formulează, în toate cazurile, sub sancțiunea decăderii, în termen de 15 zile de la data efectuării primului act de executare silită; c) este suspensivă de executare, prin efectul legii.
50. Întoarcerea executării silite: a) presupune ca bunurile asupra cărora s-a făcut executarea se vor restitui celui îndreptățit, fără însă a aduce atingere drepturilor dobândite definitiv de terții de bună-credință; b) se poate dispune și din oficiu; c) se dispune prin hotărâre care nu este supusă nici unei căi de atac.
51. Alegeți afirmația corectă: a) În cazul persoanei juridice, dacă după o condamnare definitivă la o pedeapsă și mai înainte de executarea integrală a acesteia se săvârșește din nou o infracțiune în condițiile recidivei, atunci se va stabili o pedeapsă între limitele prevăzute de lege majorate cu jumătate și aceasta se va adăuga la restul rămas neexecutat din condamnarea anterioară; b) Răspunderea penală a persoanei juridice nu se poate angaja în cazul unei instituții publice pentru o infracțiune săvârșită în exercitarea unei activități ce poate face obiectul domeniului privat; c) Răspunderea penală a persoanei juridice se poate angaja în cazul unei autorități publice care a săvârșit infracțiunea în exercitarea unei activități ce poate face obiectul domeniului privat.
52. Determinarea, cu intenție, la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală, la care cu intenție, contribuie cu acte de executare o altă persoană: a) nu constituie nicio formă de participație penală; b) constituie o participație improprie; c) constituie o participație proprie.
53. În speță inculpatul a fost condamnat definitiv la pedeapsa închisorii de 1 an pentru săvârșirea unei infracțiuni cu intenție și mai înainte de începerea executării acesteia a săvârșit din nou o infracțiune cu intenție pentru care legea prevede pedeapsa închisorii de la o lună la 1 an alternativ cu pedeapsa amenzii. Pentru săvârșirea noii infracțiuni instanța a ales să-l condamne pe inculpat la pedeapsa închisorii de 9 luni. În speță: a) pedeapsa rezultantă ce se va aplica în speță este închisoarea de 1 an și 3 luni; b) inculpatul nu se află în stare de recidivă postcondamnatorie deoarece pentru infracțiunea săvârșită din nou a fost condamnat la pedeapsa închisorii de 9 luni, nefiind îndeplinite condițiile celui de-al doilea termen al recidivei; c) inculpatul se află în stare de recidivă postcondamnatorie.
54. Alegeți afirmația corectă: a) Atât în cazul intenției indirecte cât și în cazul intenției depășite făptuitorul nu prevede rezultatul mai grav al faptei sale; b) Atât în cazul intenției directe cât și în cazul culpei simple făptuitorul prevede rezultatul faptei sale; c) Spre deosebire de intenția directă în cazul culpei simple făptuitorul nu prevede rezultatul faptei sale.
55. Alegeți afirmația corectă: a) În cazul săvârșirii a două infracțiuni, dintre care una în timpul minorității și una după majorat, dacă măsura educativă este privativă de libertate, iar pedeapsa este închisoarea, se aplică pedeapsa închisorii, care se majorează

cu o durată egală cu o pătrime din durata măsurii educative ori din restul rămas neexecutat din aceasta la data săvârșirii infracțiunii comise după majorat; b) Instanța poate dispune o măsură educativă privativă de libertate față de o persoană care la data săvârșirii infracțiunii avea 17 ani, iar la data pronunțării hotărârii a împlinit vârsta de 21 ani; c) Față de minorul care răspunde penal se ia obligatoriu o măsură educativă privativă de libertate dacă acesta a mai săvârșit o infracțiune pentru care se dispusese o măsură educativă ce a fost executată înainte de comiterea infracțiunii pentru care este judecat.

56. Alegeți afirmația corectă: a) Primul termen al recidivei poate fi format și dintr-o pedeapsă rezultantă aplicată pentru un concurs de infracțiuni, chiar dacă infracțiunile respective au fost săvârșite din culpă; b) Nu poate fi reținută o infracțiune continuată dacă unele dintre actele de executare succesive rămân în faza tentativei; c) Când toate pedepsele stabilite pentru infracțiunile săvârșite sub forma concursului ideal sunt cu amenda, atunci se va aplica amenda cea mai mare la care se adaugă un spor de 1/3 din totalul celorlalte pedepse stabilite.

57. O infracțiune continuată: a) nu poate fi comisă în coautorat, dar permite celelalte forme de participare, instigarea sau complicitatea; b) consumată în termenul de reabilitare de drept față de condamnarea pentru o infracțiune anterioară și epuizată ulterior împlinirii acestui termen, se va afla în stare de recidivă postexecutorie în raport de infracțiunea anterioară, dacă sunt îndeplinite și celelalte condiții ale recidivei; c) consumată în data 25.05.2022 și epuizată în 26.06.2022, pentru care legea prevede pedeapsa de 2 ani închisoare, va forma un concurs de infracțiuni împreună cu o infracțiune de furt calificat pentru care a rămas definitivă hotărârea de condamnare la pedeapsa închisorii de 2 ani în data de 20.06.2022.

58. Concursul formal de infracțiuni se caracterizează printre altele prin: a) săvârșirea mai multor infracțiuni prin mai multe acțiuni sau inacțiuni; b) săvârșirea mai multor infracțiuni, printr-o singură acțiune ori inacțiune; c) săvârșirea mai multor infracțiuni de același fel, prin mai multe acțiuni sau inacțiuni.

59. Pedepsele complementare constând în interzicerea exercitării unor drepturi, stabilite pe lângă pedepsele principale, în cazul unei pluralități intermediare de infracțiuni, se aplică pe lângă pedeapsa rezultantă: a) toate dacă sunt de aceeași natură și cu același conținut, dar rezultanta lor să nu depășească 5 ani; b) toate dacă sunt de aceeași natură și cu același conținut; c) cea care a fost aplicată pe durata cea mai mare, dacă sunt de aceeași natură și cu același conținut.

60. Alegeți afirmația corectă: a) Împiedicarea producerii rezultatului trebuie să aibă loc înainte ca fapta să fi fost descoperită de autorități; b) Atât împiedicarea producerii rezultatului cât și desistarea au ca efect imposibilitatea luării unei măsuri de siguranță în cauza respectivă; c) Atât împiedicarea producerii rezultatului, cât și desistarea reprezintă cauze de reducere a pedepsei ca efect al tentativei realizate până în acel moment.

61. Alegeți afirmația corectă: a) Dacă într-o cauză sunt reținute mai multe circumstanțe atenuante, reducerea limitelor de pedeapsă se va face o singură dată indiferent de numărul de circumstanțe atenuante incidente; b) Ca efect al unei circumstanțe agravante maximul special al pedepsei închisorii prevăzute de lege pentru infracțiunea săvârșită se reduce cu 2 ani; c) Dacă s-a săvârșit o tentativă la o infracțiune și în condițiile unei recidive postexecutorii, mai întâi se vor majora limitele de pedeapsă ca efect al recidivei, iar apoi acestea se vor reduce ca efect al tentativei.

62. Anularea suspendării executării pedepsei sub supraveghere se dispune, cu îndeplinirea și altor condiții, dacă: a) pe parcursul termenului de supraveghere cel condamnat a săvârșit o infracțiune pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii; b) pe parcursul termenului de supraveghere se descoperă că cel condamnat mai săvârșise o infracțiune până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus suspendarea, pentru care i s-a aplicat pedeapsa închisorii; c) pe parcursul termenului de supraveghere se descoperă că cel condamnat mai săvârșise o infracțiune intenționată, până la rămânerea definitivă a hotărârii prin care s-a dispus suspendarea, pentru i s-a aplicat o pedeapsă indiferent de natura acesteia.

63. Când după executarea unei pedepse cu închisoarea mai mare de un an aplicată pentru o infracțiune comisă cu intenție, cel condamnat săvârșește mai multe infracțiuni și doar una îndeplinește condițiile prevăzute de lege pentru a forma al doilea termen al recidivei, pedeapsa urmează să se aplice astfel: a) se stabilește câte o pedeapsă pentru fiecare nouă infracțiune și se contopesc potrivit regulilor de la concursul de infracțiuni, iar rezultanta se contopește potrivit aceluiași reguli cu pedeapsa anterioară executată; b) se stabilește pedeapsa pentru infracțiunea ce formează al doilea termen al recidivei între limitele speciale majorate cu jumătate și această pedeapsă împreună cu cele stabilite pentru celelalte infracțiuni se contopesc într-o pedeapsă rezultantă potrivit dispozițiilor de la concursul de infracțiuni; c) se stabilește câte o pedeapsă pentru fiecare infracțiune ce nu formează al doilea termen al recidivei și acestea se contopesc într-o pedeapsă rezultantă care mai apoi se va contopi cu pedeapsa stabilită pentru infracțiunea care îndeplinește condițiile celui de-al doilea termen al recidivei.

64. Participarea unei persoane la săvârșirea unei fapte prevăzute de legea penală prin activități distincte de determinare, cu intenție, specifice instigării și promisiunea de valorificare a bunurilor provenite din infracțiune, făcute în raport cu aceeași persoană atrage: a) răspunderea penală a infractorului pentru un concurs de infracțiuni corespunzător activității de instigare pe de o parte și de complicitate pe de altă parte; b) răspunderea penală doar pentru ultima activitate desfășurată cronologic; c) răspunderea penală în calitate de instigator, actele de complicitate fiind absorbite.

65. Măsurile de siguranță se iau: a) față de o persoană care a comis o faptă prevăzută de legea penală, justificată și neimputabilă; b) față de o persoană care a comis o faptă prevăzută de legea penală, justificată și imputabilă; c) față de o persoană care a comis o faptă prevăzută de legea penală, nejustificată.
66. În speță s-a reținut că X a fost condamnat pentru un concurs de infracțiuni la o pedeapsă rezultantă de 8 ani închisoare pe care a executat-o. La scurt timp după executarea acesteia X a mai săvârșit o altă infracțiune pentru care a fost condamnat la o pedeapsă de 2 ani închisoare. În acest caz: a) termenul de reabilitare se va stabili în funcție de pedeapsa închisorii de 2 ani deoarece este ultima condamnare executată; b) reabilitarea va fi judecătorească; c) durata termenului de reabilitare se va stabili în funcție de pedeapsa cea mai grea, adică cea de 8 ani închisoare.
67. Măsura de siguranță a interzicerii ocupării unei funcții sau a exercitării unei profesii: a) reprezintă o sancțiune ce se poate lua dacă făptuitorul s-a folosit de funcția sau profesia respectivă pentru a comite fapta; b) se ia pe o durată cuprinsă între unu și cinci ani; c) poate fi revocată la cerere după un termen de cel puțin un an.
68. S-a reținut în fapt că inculpatul conducând neatent automobilul său, la lăsatul serii, la ieșirea dintr-o localitate a vătămat integritatea corporală a unui pieton care circula regulamentar pe marginea șoselei. Constatând că victima își pierduse cunoștința inculpatul i-a sustras din buzunarul hainei portmoneul cu acte și bani după care a părăsit locul accidentului. În speță: a) există concurs real de infracțiuni cu conexitate consecvențională între infracțiunea de vătămare corporală din culpă și infracțiunea de părăsire a locului accidentului; b) se realizează condițiile infracțiunii complexe de tâlhărie; c) există concurs real de infracțiuni cu conexitate etiologică între infracțiunea de vătămare corporală din culpă și infracțiunea de furt.
69. Omorul comis pentru săvârșirea unei tâlhării, dacă făptuitorul nu mai reușește să sustragă bunul, reprezintă: a) doar omor calificat; b) concurs de infracțiuni între omor calificat și tâlhărie în formă consumată; c) concurs de infracțiuni între omor calificat și tentativă la tâlhărie.
70. Fapta mamei de a aplica unui copil în vârstă de 2 luni lovituri în cap, ce îi produc o fractură de boltă craniană și au ca rezultat moartea acestuia, constituie infracțiunea de: a) uciderea nou-născutului săvârșită de către mamă; b) violență în familie raportată la omor; c) violență în familie raportată la loviri sau vătămări cauzatoare de moarte.
71. Aruncarea victimei de către făptuitori într-o piscină, cu intenția de a face o glumă, faptă ce a determinat decesul victimei, care nu a putut fi salvată, poate fi calificată drept: a) infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte; b) omor cu intenție indirectă; c) ucidere din culpă.
72. Fapta inculpatului de a răpi victima pe care a întâlnit-o întâmplător pe stradă și pe care o credea vinovată de violarea fiicei sale, de a o duce într-un garaj, de a o lega de un calorifer și de a-i aplica timp de jumătate de oră lovituri cu picioarele în zona abdominală, care au determinat moartea victimei, dacă în certificatul medico-legal s-a reținut ruptura organelor interne, reprezintă: a) infracțiunea de lipsire de libertate în concurs cu infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte; b) infracțiunea de lipsire de libertate urmată de moartea victimei; c) infracțiunea de omor.
73. A în vârstă de 18 ani și B în vârstă de 17 ani au hotărât să se căsătorească. Întrucât părinții au interzis fiicei lor B să se mai întâlnească cu A, nefiind de acord cu această căsătorie, A i-a propus lui B să se sinucidă împreună, iar aceasta a fost de acord. A a procurat un insecticid puternic și cei doi au decis să bea în același timp câte un pahar din această substanță. A nu a reușit să înghită însă decât o cantitate mică de lichid. B a decedat, iar A a avut nevoie de câteva zile de îngrijiri medicale. În speță, A: a) poate fi tras la răspundere penală pentru infracțiunea de determinare sau înlesnirea sinuciderii; b) poate fi tras la răspundere penală pentru infracțiunea de omor; c) nu poate fi tras la răspundere penală pentru aceste fapte.
74. Fapta de a aplica o lovitură cu un cuțit în zona gâtului ce a avut drept consecință producerea unei plăgi penetrante reprezintă: a) infracțiunea de lovire sau alte violențe, dacă gravitatea a fost evaluată la 25 de zile de îngrijiri medicale; b) tentativă la omor, chiar dacă gravitatea a fost evaluată la 25 zile de îngrijiri medicale; c) vătămare corporală, dacă leziunile traumatice au necesitat 25 de zile de îngrijiri medicale, dar prin raportul de expertiză medico-legală s-a constatat că fapta a pus în pericol viața victimei.
75. X a încercat să facă o glumă pentru a-și distra invitații la o petrecere și i-a oferit unuia din ei un scaun căruia îi slăbise în prealabil îmbinările, astfel încât să nu fie vizibil, iar cel care se așeza pe scaun să cadă. V, căruia X i-a oferit scaunul s-a răsturnat, s-a lovit cu capul de piciorul mesei și a suferit un traumatism cranio-cerebral ușor. Din cauza îngrijirilor medicale superficiale au intervenit complicații și, la 3 săptămâni de la producerea faptei, V a decedat. În sarcina lui X: a) se poate reține infracțiunea de loviri sau vătămări cauzatoare de moarte; b) se poate reține infracțiunea de ucidere din culpă; c) nu se poate reține nicio infracțiune pentru că lui V îi aparține culpa de a nu fi verificat dacă scaunul era solid sau șubred.

76. Fapta inculpaților de a sustrage un autoturism, de a se deplasa cu el în alt oraș unde l-au dezmembrat și au vândut piesele componente constituie: a) infracțiunea de furt de folosință în concurs cu infracțiunea de furt calificat; b) infracțiunea de furt de folosință în concurs cu infracțiunea de distrugere; c) infracțiunea de furt simplu.

77. Elementul material al infracțiunii de tâlhărie este: a) un bun mobil; b) același ca la infracțiunea de furt, la care se adaugă folosirea violenței fizice sau psihice; c) degradarea unui bun mobil prin folosirea violenței fizice sau psihice.

78. A, polițist, locuiește în alt județ decât cel în care își desfășoară activitatea de serviciu. La 30 septembrie 2018, A s-a certat cu B, vecinul său, în legătură cu un teren aparținând lui A, poziționat lângă curtea lui B. Cu acest prilej, B i-a spus lui A că îi va da foc casei dacă apa de pe terenul acestuia se mai scurge în curtea sa, după care i-a dat și două palme și i-a spus că toate acestea sunt și pentru faptul că în urmă cu 10 ani, împreună cu un coleg, l-a audiat pe fratele său pentru un furt, deși s-a constatat în final că nu furase nimic. În sarcina lui B ar trebui să se rețină: a) două infracțiuni de ultraj în concurs; b) infracțiunea de lovire în concurs cu infracțiunea de amenințare; c) infracțiunea de ultraj.

79. Vânzarea de către proprietar a unui utilaj agricol asupra căruia fusese înființat un sechestrul asigurător: a) reprezintă infracțiunea de sustragere de sub sechestrul în varianta tip; b) reprezintă infracțiunea de sustragere de sub sechestrul în varianta agravată; c) nu reprezintă infracțiune, câtă vreme sechestrul era unul asigurător.

80. M, știind că prietenul său P dorea să obțină o autorizație de la primărie, a venit și i-a propus acestuia să dea o sumă de bani pentru a o obține. În sarcina lui M : a) se poate reține trafic de influență în concurs cu instigare la dare de mită, dacă M a luat suma de bani de la P, o parte din bani i-a dat funcționarului public care a emis autorizația și o parte din bani i-a păstrat pentru el, P cunoscând aceste aspecte; b) nu se poate reține trafic de influență dacă M a promis că va interveni la un funcționar al primăriei asupra căruia are influență, dar nu o face și păstrează banii pentru sine; c) se poate reține complicitate la darea de mită în concurs cu complicitate la luarea de mită, dacă M dă funcționarului public o parte din banii primiți.

81. X i-a încredințat verișoarei sale V cartea de identitate, împreună cu un înscris care dovedea că va lipsi două săptămâni din localitate pentru ca aceasta din urmă, cu cele două înscrisuri să îi ridice de la poștă o scrisoare recomandată pe care urma să o primească. V, cu acest act de identitate s-a prezentat la bancă și, bazându-se pe asemănarea fizică dintre ea și X a dorit să scoată o sumă de bani din contul lui X, fără ca X să știe. a) în sarcina lui V se poate reține infracțiunea de fals privind identitatea în concurs cu tentativă la înșelăciune; b) în sarcina lui V se poate reține doar infracțiunea de fals privind identitatea; c) în sarcina lui V se poate reține infracțiunea de fals privind identitatea în concurs cu fals material în înscrisuri oficiale și tentativă la înșelăciune.

82. IS, având funcția de curier în cadrul Societății CH, și-a însușit în interes personal suma de 10.191 de lei, reprezentând încasările societății, sumă pe care acesta a primit-o de la mai mulți clienți la 7.10.2024 și pe care nu a introdus-o în bancomatul societății. IS a cheltuit suma de bani la jocuri de noroc și a fost în imposibilitate să acopere prejudiciul creat societății. În sarcina lui IS: a) nu se poate reține nicio infracțiune, fiind vorba, eventual, de un litigiu civil; b) se poate reține infracțiunea de delapidare; c) se poate reține infracțiunea de înșelăciune.

83. Infracțiunea de influențarea declarațiilor (art. 272 C.pen.): a) nu se poate săvârși prin rugăminți stăruitoare adresate unei persoane pentru a depune mărturie mincinoasă într-un proces; b) poate avea ca subiect activ numai o persoană împotriva căreia s-a declanșat o acțiune penală, civilă, disciplinară sau de altă natură și care încearcă să obțină mărturii favorabile prin coruperea sau constrângerea unor martori; c) are un subiect activ calificat.

84. Ajutorul dat făptuitorului, în urma unei înțelegeri avute cu acesta anterior săvârșirii faptei, pentru zădărnicierea urmăririi penale, a judecății sau a executării pedepsei, reprezintă: a) favorizarea făptuitorului; b) tănuire; c) complicitate la acea infracțiune.

85. A a permis fiului său, F, în vârstă de 15 ani, să conducă un tractor agricol pe drumurile publice, ceea ce F a și făcut: a) în sarcina lui A se va reține instigare la infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere; b) în sarcina lui F se poate reține infracțiunea de conducere a unui vehicul fără permis de conducere; c) în sarcina lui A și F nu se va reține nicio infracțiune.

86. Este inadmisibil: a) apelul declarat pe latură penală de către partea responsabilă civilmente, în toate cazurile; b) apelul împotriva încheierii prin care instanța a aplicat o amendă judiciară în cursul judecății; c) apelul declarat odată cu sentința împotriva încheierii prin care instanța de judecată a respins cererea de probe formulată de inculpat.

87. Inculpatul minor: a) nu poate încheia acorduri de recunoaștere a vinovăției în nicio situație; b) nu poate renunța la pretențiile civile în nicio situație; c) nu poate retrage apelul declarat personal sau de către reprezentantul său legal.

88. Hotărârea de declinare a competenței: a) nu trebuie niciodată motivată; b) este în toate cazurile o încheiere; c) nu poate fi atacată cu nicio cale de atac.
89. În cursul urmăririi penale, durata maximă a măsurii arestării preventive care înlocuiește măsura arestului la domiciliu luată anterior față de același inculpat pe o durată de 90 de zile este de: a) 90 de zile; b) 180 de zile; c) 2 ani, dacă pedeapsa prevăzută de lege este detențiunea pe viață sau închisoarea mai mare de 5 ani.
90. Se sancționează cu nulitatea relativă încălcarea dispozițiilor referitoare la: a) competența materială a organelor de cercetare penală speciale; b) asistarea de către avocat a părții civile atunci când asistența acesteia este obligatorie; c) competența materială și competența personală a instanțelor judecătorești, în anumite condiții.
91. Hotărârea judecătorească: a) prin care se admite sau se respinge cererea de confirmare a renunțării la urmărirea penală este o încheiere; b) prin care instanța, judecând apelul, pronunță una dintre soluțiile prevăzute de lege este o încheiere; c) prin care se soluționează în primă instanță o cauză în care instanța a fost sesizată cu un acord de recunoaștere a vinovăției este o încheiere.
92. Cauzele având ca obiect infracțiuni săvârșite de minori: a) se judecă potrivit procedurii aplicabile în cauzele cu infractori minori dacă, la data sesizării instanței, inculpatul nu a împlinit vârsta de 18 ani; b) sunt judecate doar de către tribunalele specializate pentru minori; c) se judecă în toate cazurile în ședință de judecată publică.
93. Într-o cauză penală în care s-a dat citire actului de sesizare a instanței de judecată și inculpatul a fost audiat: a) nu mai poate fi invocată nicio excepție de necompetență materială sau după calitatea persoanei; b) partea responsabilă civilmente nu mai poate interveni în procesul penal; c) inculpatul nu mai poate recunoaște faptele și solicita să fie judecat potrivit procedurii simplificate.
94. În ceea ce privește latura civilă a cauzei: a) constituirea de parte civilă nu se poate face oral; b) constituirea de parte civilă împotriva inculpatului poate fi făcută și după terminarea procedurii de cameră preliminară; c) partea civilă poate mări sau micșora întinderea pretențiilor și după terminarea cercetării judecătorești.
95. În cazul în care procurorul dispune clasarea cauzei pe motiv că există o cauză de nepedepsire prevăzută de lege: a) prin ordonanța de clasare se poate dispune și luarea măsurii de siguranță a confiscării speciale; b) persoana vătămată poate cere continuarea procesului penal în termen de 20 de zile de la comunicarea soluției; c) prin ordonanța de clasare se poate dispune și menținerea măsurilor asigurătorii luate în cauză.
96. Judecătorul de cameră preliminară: a) poate proceda la audierea anticipată a unui martor atunci când există riscul ca acesta să nu mai poată fi audiat în cursul judecății; b) poate dispune clasarea în cazul în care desființează soluția de renunțare la urmărirea penală; c) este obligat să verifice legalitatea administrării probelor și a efectuării urmăririi penale în toate cazurile când soluționează o plângere împotriva unei soluții de clasare.
97. În cazul unei infracțiuni de omor săvârșită de un judecător de la tribunalul militar, urmărirea penală se efectuează obligatoriu de către: a) un procuror de la parchetul de pe lângă tribunal; b) un procuror de la parchetul de pe lângă Curtea de Apel; c) un procuror militar de la parchetul de pe lângă Curtea Militară de Apel.
98. Potrivit regulilor referitoare la audierea persoanelor în procesul penal: a) audierea persoanei vătămate de către organul de urmărire penală poate fi realizată, în anumite condiții, chiar înainte de începerea urmăririi penale cu privire la acea faptă; b) în cursul urmăririi penale, audierea martorului se înregistrează în mod obligatoriu prin mijloace tehnice audio sau audiovideo; c) persoana aflată în detenție nu poate fi audiată la locul de deținere prin videoconferință, în nicio situație.
99. În procedura de cameră preliminară, remediarea neregularităților actului de sesizare constatate de către judecător: a) se face întotdeauna de către conducătorul parchetului care a efectuat urmărirea penală; b) se face printr-un act care nu este supus verificării pentru legalitate și temeinicie de către procurorul ierarhic superior; c) se face în termen de 20 de zile de la comunicarea încheierii pronunțate de judecătorul de cameră preliminară.
100. În cazul în care intervine prescripția răspunderii penale, acțiunea civilă exercitată în procesul penal: a) va fi lăsată nesoluționată de către instanță; b) va fi respinsă în toate cazurile ca fiind rămasă fără obiect; c) poate fi admisă de către instanță în raport cu probele administrate în cauză.

